

3. Буракова А. Педагогічні інновації в дошкільній освіті // Дошкільне виховання. - 2009. - №7. - С.5-6.
4. Выготский Л.С. Психология развития человека. / Л.С. Выготский - М. : Изд-во Смысл; Эксмо, 2005. - 1136 с.
5. Вороніна Т. В. Що? Де? Коли? У співпраці з родиною формуємо в дітей пізнавальні інтереси / Т.В. Вороніна // Дитячий садок. - № 2 (50) січень, - 2000. - С. 8.
6. Загальна психологія / за ред. О. В. Скрипченко, Л. В. Долинської, З.В. Огороднійчук та ін. - К. : Либідь, 2005. - 464 с.
7. Кононко О.Л. Психологічні основи особистісного становлення дошкільника / О. Л. Кононко. - К. : Стило, 2000. - 408 с.
8. Леонтьев Л. Н. Деятельность. Сознание. Личность / А.Н. Леонтьев // Психология эмоций: Тексты / Под ред. В.К. Вилюнаса, Ю.Б. - М. : Изд-во МГУ, 1984. С. 162 - 171.

УДК 373.2.062

Русин Надія Михайлівна,
старший викладач кафедри теорії та методики дошкільної освіти,
Сідлак Яна Вячеславівна,
бакалавр спеціальності «Дошкільна освіта»,
Мукачівський державний університет

ПРИНЦИПИ СОЦІАЛЬНОГО ПАРТНЕРСТВА ДНЗ З БАТЬКАМИ

Пріоритетною метою українського суспільства сьогодні є підтримка соціальної стабільності та забезпечення інноваційного розвитку. У цьому зв'язку значні зусилля держави у вихованні підростаючого покоління спрямовані на формування політики укріплення соціального інституту сім'ї так, як сім'я, батьки – перші вихователі дитини.

Процес модернізації, що відбувається в освіті, вимагає активізації діяльності та управління навчальним закладом і організацію соціального партнерства між навчальним закладом і сім'єю.

Успіху цієї роботи сприяють принципи соціального партнерства ДНЗ та батьків. Коротко охарактеризуємо кожен із цих принципів

1. Принцип забезпечення суб'єктної позиції всіх суб'єктів освітніх відносин - дітей, їх батьків та педагогів ДНЗ. Суть цього принципу полягає в тому, що кожній дитині, її батькам, педагогу ДНЗ надається право і можливість реалізувати свої інтереси, вільно показати свою власну думку з різних питань освіти та виховання, проявляти ініціативу, активність і самостійність. При цьому головним є співпраця, досягнення загальної згоди на вирішення того чи іншого завдання. При реалізації цього принципу педагоги ДНЗ повинні враховувати той факт, що сучасні батьки в своїй більшості - це люди, розумні, освічені і, звичайно, добре знають, як їм слід виховувати своїх власних дітей і чого вони чекають від ДНЗ. Тому педагогам ДНЗ не слід

займатипозиціюпорад і простої пропаганди педагогічних знань серед батьків. Це скоріше всього не принесе позитивних результатів взаємодії з сім'ями. Ефективним буде створення атмосфери довіри і взаємодопомоги, підтримка сім'ї в складних педагогічних ситуаціях, вияв зацікавленості педагогічного колективу дитячого садка до проблем сім'ї та бажання надавати допомогу в їх усуненні.

Педагогічними умовами реалізації даного принципу в соціальному партнерстві ДНЗ та сім'ї є:

- усвідомлення важливості та значимості спільної діяльності для розвитку дитини;
- особистий внесок педагога і батьків в загальний результат;
- мотивованість педагогів та батьків участі в партнерській взаємодії;
- включення дітей та батьків у процес планування освітньої діяльності ДНЗ та сім'ї;
- орієнтація педагогів ДНЗ на інтереси і потреби батьків і дітей, що забезпечує їм можливість добитися позитивних результатів у навчанні та вихованні [1, с.87].

2. Принцип інтеграції та диференціації цілей, завдань та дій соціальних партнерів, спрямованих на індивідуалізацію розвитку особистості дитини. Цей принцип реалізується в спільній діяльності педагогів ДНЗ та батьків під час дотримання наступних умов:

- забезпечення взаємної та достовірної інформованості педагогів і батьків про особливості дитини, її досягнення і труднощі, виявлення спільних проблем для спільного вирішення;
- визначення загальних та часткових завдань освіти дитини, на вирішення яких направляються об'єднані зусилля педагогів і батьків;
- спільне прийняття рішень, узгодженість дій при їх виконанні;
- узгодженість вимог до дитини, що забезпечує єдність педагогічних впливів на неї;
- дотримання зобов'язань, домовленостей кожним партнером - педагогами та батьками;

3. Принцип гуманістичної орієнтації у взаємодії з сім'єю, який передбачає:

- виявлення та облік інтересів, потреб учасників соціального партнерства при організації спільної діяльності та спілкування;
- єдиний підхід до розвитку особистості дитини в сім'ї та в дитячому колективі ДНЗ;
- забезпечення кожному батькові можливості побачити і знати, як розвивається дитина в ДНЗ;
- опора на позитивні якості батьків та дітей, позитивний досвід сімейного виховання;
- розкриття індивідуальності кожної дитини та батька, надання можливості проявляти свою індивідуальність та досягнення успіху та схвалення оточуючих у спільній діяльності;

- прийняття педагогами ДНЗ батьків у якості своїх союзників, однодумців у вихованні дитини;
- прийняття та облік традицій сім'ї, толерантне та поважне відношення до кожного батька, його думки;
- створення ситуацій, в яких необхідно розвивати взаємну повагу, турботу про дітей;
- доброзичливий стиль спілкування педагогов з батьками [2, с. 56].

Робота педагогів ДНЗ будується на постійному спілкуванні з батьками вихованців, а позитивне налаштування батьків та їх бажання спілкуватися є міцним фундаментом соціального партнерства. В спілкуванні педагога з батьками неприпустимий наказовий або вимогливий тон, категоричність суджень та оцінок.

4. Науково-практичний принцип у соціальному партнерстві педагогів ДНЗ та батьків заключається в:

- створенні методичної бази для партнерської взаємодії ДНЗ і сімей;
- використання оптимальних форм, механізмів і методів на різних етапах взаємодії між педагогами ДНЗ та батьками;
- організація психологічної та педагогічної допомоги всім кому це потрібно.

5. Принцип індивідуального підходу дуже важливий в соціальному партнерстві ДНЗ та сім'ї. Його суть у тому, що педагог, спілкуючись з батьками, повинен завжди відчувати ситуацію, емоційний стан батька або матері. Тут знадобляться людські і педагогічні уміння і тактична поведінка педагога: заспокоїти батька, поспівчувати, разом подумайте, як допомогти дитині в тій чи іншій ситуації.

6. Принцип динамічності необхідний у соціальній партнерській діяльності ДНЗ та сім'ї, тому що сучасний дитячий садок знаходиться в режимі розвитку, він являє собою відкриту мобільну систему, яка здатна швидко реагувати на зміни соціального складу батьків, їх виховних та навчальних запитів. В залежності від цього змінюються форми і напрями роботи дитячого садка з сім'єю [3,с.41].

Отже, особливості соціального партнерства ДНЗ з батьками полягає в тому, що воно будується на певних принципах, за певним напрямком і реалізується поетапно. Сумлінне проектування, а потім продумана реалізація послідовних дій цього партнерства дозволяє повністю використовувати потужний ресурс взаємодії дошкільної освітньої організації та сім'ї для поліпшення якості навчання і виховання дітей.

Список використаних джерел

1. Взаимодействие образовательного учреждения с семьей как с главным партнером в организации воспитательного процесса [Текст] (методические рекомендации). – Оренбург : Оренбургский ИПК, 2003. – 248с.

2. Воспитание дошкольника в семье: Вопросы теории и методики [Текст] / Под.ред. Т.А. Марковой. - М. : Педагогика, 1979. - 192 с.

З.Поніманська Т.І. Дошкільна педагогіка : навчальний посібник для студ. вищ. навч. закладів / Т. І. Поніманська ; М-во освіти і науки України. – Київ : Академвидав, 2006. – 456 с.

УДК 37.091.113:005.963.2(043.2)

Тягур Василь Михайлович,
кандидат педагогічних наук,
доцент кафедри педагогіки дошкільної та початкової освіти,
Могіш Ангеліна Анатоліївна,
магістр спеціальності «Освітні, педагогічні науки»,
Мукачівський державний університет

ВИЗНАЧЕННЯ СТИЛЮ КЕРІВНИЦТВА ДЛЯ ЕФЕКТИВНОЇ РОБОТИ ПЕДАГОГІЧНОГО КОЛЕКТИВУ

Розвиток організацій неможливий без ефективної управлінської діяльності, тому значення керівництва є актуальним питанням сьогодення. Уміння керівника створити сприятливий соціально-психологічний клімат в колективі, зацікавити роботою працівників, застосувати певні мотиваційні та управлінські методи, виявити свої лідерські здібності, вміння спілкуватися та вирішувати конфліктні ситуації – все це залежить від обраного стилю керівництва, впливає на ефективність та результативність організації. Керівник повинен до кожної людини знайти підхід, створити сприятливі умови для ефективного виробництва, мотивувати працівників до діяльності, бути лідером.

Переважаюча частина визначень «стилю керівництва» зводиться до сукупності характерних для менеджера прийомів і способів вирішення задач управління, тобто стиль керівництва розглядають як систему постійно застосовуваних методів керівництва. Методи керівництва – це способи впливу керівної системи на керовану для досягнення завдань і цілей, що стоять перед організацією [2].

Класифікують стилі керівництва за різними ознаками. Найбільш поширеними і універсальними на практиці вважають виділені німецьким психологом К. Левінім три «класичних» стилі керівництва: директивний (авторитарний, автократичний), демократичний (колегіальний) і ліберальний (попустительський) [1].

Директивний стиль (одноосібний, вольовий, авторитарний). Для «директивного» лідера підлеглі йому люди – тільки виконавці. Керівник з таким стилем керівництва пригнічує у співробітників прагнення працювати творчо і проявляти ініціативу. Якщо вона виникає, то тут же пригнічується керівником. Часто поведінка такого керівника характеризується зарозумілістю по відношенню до працівників, неповагою до особистості підлеглого, переслідуванням за критику і т. д. Всі ці фактори в сукупності приводять до створення негативного соціально-психологічного клімату всередині робочих

МУКАЧІВСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

89600, м. Мукачево, вул. Ужгородська, 26

тел./факс +380-3131-21109

Веб-сайт університету: www.msu.edu.ua

E-mail: info@msu.edu.ua, pr@mail.msu.edu.ua

Веб-сайт Інституційного репозитарію Наукової бібліотеки МДУ: <http://dspace.msu.edu.ua:8080>

Веб-сайт Наукової бібліотеки МДУ: <http://msu.edu.ua/library/>